

DOI: 10.5281/zenodo.3407459
UDC Classification: 657:658.27
JEL Classification: M41

EVALUATION OF INTERNATIONAL EXPERIENCE IN THE ACCRUAL AND ACCOUNTING OF DEPRECIATION OF FIXED ASSETS

ОЦІНКА МІЖНАРОДНОГО ДОСВІДУ НАРАХУВАННЯ ТА ОБЛІКУ АМОРТИЗАЦІЇ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

Natalia M. Selivanova, PhD in Economics, Associate Professor
Odessa National Polytechnic University, Odessa, Ukraine
ORCID: 0000-0002-4157-4946
Email: n.selivanova.odessa@gmail.com

Kateryna F. Popovych
Odessa National Polytechnic University, Odessa, Ukraine
ORCID: 0000-0002-9368-8072
Email: popovych.kateryna@gmail.com
Received 18.03.2019

Селіванова Н.М., Попович К.Ф. Оцінка міжнародного досвіду нарахування амортизації основних засобів. Оглядова стаття.

Стаття присвячена вивченню міжнародної практики нарахування та обліку амортизації основних засобів порівняно з національними стандартами. Визначено важливість амортизаційних відрахувань у відтворенні основних засобів. Знайдено відмінності у порядку нарахування амортизації між МСБО та П(С)БО. Розкрито сутність методів нарахування амортизації у міжнародній практиці та наведено методи, які використовуються у різних країнах. Виявлено, що в Україні використовується найбільша кількість методів, проте, як і інших країнах, найпопулярнішим методом є прямолінійний. Визначено елементи щодо амортизації основних засобів, які повинні бути висвітлені у обліковій політиці. Виявлено принципові відмінності у нарахуванні та обліку амортизації основних засобів.

Ключові слова: амортизація, основні засоби, облік, нарахування, МСБО, П(С)БО, міжнародна практика, методи

Selivanova N.M., Popovych K.F. Evaluation of international experience in the accrual and accounting of fixed assets' depreciation. Review article.

The article is devoted to the study of international practice of accrual and accounting for depreciation of fixed assets in comparison with national standards. The importance of depreciation deductions in the reproduction of fixed assets is determined. Differences were found between depreciation and amortization between IAS and P (C) BO. The essence of methods of depreciation calculation in international practice is revealed and methods are used in different countries. It is revealed that the vast majority of methods are used in Ukraine, however, as in other countries, the most popular method is straightforward. Determined items for depreciation of fixed assets that should be disclosed in accounting policies. The principal differences in the calculation and accounting of depreciation of fixed assets are revealed.

Keywords: depreciation, fixed assets, accounting, accrual, IAS, P(S)A, international practice, methods

Ефективність господарської діяльності залежить від належної роботи основних засобів, надто від їх стану. Основні засоби становлять значну частину активів підприємства, вони мають здатність до морального та фізичного зношення, тому важливим аспектом дієвого функціонування основних засобів є їх відтворення. Відтворювальні процеси відбуваються шляхом амортизаційних відрахувань. У міжнародній практиці виконання амортизаційних відрахувань є доволі широкою практикою, про що не скажеш за нашу вітчизняну дійсність. В національній практиці часто можна зустріти випадки, де кошти на відновлення основних засобів відволікаються на інші потреби. Тож, амортизація виступає як індикатор відновлення функціонуючих об'єктів. А направленість на міжнародні стандарти ще більше посилює важливість амортизаційних відрахувань у сучасних євроінтеграційних процесах. Найближчим часом всі підприємства України перейдуть на міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО), тому актуальним питанням є вивчення особливостей нарахування амортизації за МСБО, аби забезпечити «безболісний» перехід від звичних нам стандартів на міжнародні.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Питанню процесу нарахування амортизації у світлі переходу на міжнародні стандарти присвячували свою увагу такі науковці: Бутинець Ф.Ф., Руденко Л.М., Бакум А.О., Якубів В.М., Долішня Т.І., Короленко В.О., Гевлич Л.Л., Попова В.Д. У періодичних виданнях порушувалися питання щодо вибору оптимального методу нарахування амортизації, облікового забезпечення амортизації, порядку нарахування та припинення амортизації. Попри значні здобутки вивчення цієї теми, досі є не зрозумілим механізм нарахування основних засобів відносно міжнародних стандартів, тому обрана тема

потребує подальших досліджень для прийняття раціональних управлінських рішень щодо ефективності ведення господарської діяльності підприємства.

Метою статті є вивчення механізму нарахування амортизації за міжнародним досвідом європейських країн та зіставлення з національними положеннями.

Виклад основного матеріалу дослідження

В умовах євроінтеграційних перетворень доцільним буде вивчення методики нарахування амортизації для підвищення прозорості і ясності ведення діяльності вітчизняних підприємств, щоб покращити свою привабливість для іноземних компаній, що дозволить залучити більше інвестицій і зробити підприємства більш конкурентоспроможними. Існує багато спільного між внутрішніми національними нормами та міжнародними стандартами бухгалтерського обліку, але в той же час існують відмінності у питаннях оцінки, визнання витрат на поліпшення та амортизацію основних засобів. Сьогодні МСБО для України є обов'язковою умовою для здійснювання господарської діяльності підприємств, що представляють суспільний інтерес. Тому необхідно чітко розуміти відмінності між вимогами національних норм та правил міжнародного бухгалтерського обліку.

П(С)БО 7 «Основні засоби» [11] та МСБО 16 «Основні засоби» [9] надають нам ідентичні визначення економічної сутності поняття амортизації. Амортизація – систематичний розподіл вартості, яка амортизується, необоротних активів протягом строку їх корисного використання (експлуатації).

У зарубіжній практиці більше 50% амортизаційних відрахувань припадає на фінансування оновлення основних засобів, тобто амортизація виступає джерелом їх інвестування в основний капітал належать до основних джерел фінансування оновлення основних виробничих фондів. Щодо вітчизняної практики можемо сказати, що такий тип інвестування спостерігається набагато менше, причиною цього є не таке популярне використання прискореної амортизації та високі строки корисної експлуатації основних засобів, встановлені законодавством.

Ліквідаційна вартість є важливим аспектом для визначення вартості, що амортизується. У визначенні ліквідаційної вартості є суттєві відмінності між МСБО та П(С)БО. За П(С)БО 7 [11] ліквідаційна вартість визначається як сума коштів або вартість інших активів, яку підприємство/установа очікує отримати від реалізації (ліквідації) необоротних активів після закінчення строку їх корисного використання (експлуатації), за вирахуванням витрат, пов'язаних з продажем (ліквідацією). За МСБО 16 [9] ліквідаційна вартість визначається як попередньо оцінена сума, що її суб'єкт господарювання отримав би на поточний час від

вибуття активу після вирахування всіх попередньо оцінених витрат на вибуття, якщо актив є застарілим та перебуває в стані, очікуваному по закінченні строку його корисної експлуатації.

Отже, положення МСФЗ визначають ліквідаційну вартість як теперішню вартість грошових потоків від вибуття основних засобів, а в П(С)БО – їх майбутню вартість. Потрібно врахувати, що вартість та час використання основних засобів є значними, тому ефект від дисконтування очікуваних майбутніх вигід ймовірно буде суттєвим [10].

За МСБО ліквідаційна вартість активу може збільшитися до суми, що дорівнює або перевищує балансову вартість активу. Якщо це так, то амортизаційні відрахування активу дорівнюють нулю, доки його ліквідаційна вартість не зменшиться в подальшому до суми, меншої від балансової вартості активу [9].

Щодо початку та припинення нарахування амортизації є також відмінності, порядок представлений на рис. 1.

На відміну від вітчизняного П(С)БО 7 «Основні засоби», згідно з яким в період реконструкції, модернізації, добудови, дообладнання та консервації призупиняється нарахування амортизації основного засобу, МСБО 16 «Основні засоби», коли актив не використовують або коли він вибуває з активного використання, рекомендує продовжувати амортизувати актив, доки він не буде амортизований повністю [3].

У міжнародній практиці використовуються різні підходи до визначення суми амортизації основних засобів, що надійшли та вибули протягом року [1]:

- амортизацію нараховують, виходячи з фактичної кількості днів експлуатації об'єкта. При цьому для розрахунку амортизації у місяці беруть 30 днів, а в році – 360 днів;
- амортизацію нараховують, виходячи із заокругленого числа повних місяців експлуатації. Це один із широко застосовуваних методів. У деяких країнах застосовують інший варіант: нарахування амортизації розпочинається з 1-го числа місяця, що настає за місяцем введення об'єкта в експлуатацію, а припиняється з 1-го числа місяця, наступного за місяцем вибуття;
- амортизацію за рік нараховують за основними засобами, що є в наявності на кінець року. Такий підхід поширений у Великій Британії.

Як бачимо, положення стандартів суттєво відрізняються щодо визначення початку і припинення нарахування амортизації. Згідно з П(С)БО 7 нарахування амортизації починається з місяця, наступного за місяцем, у якому об'єкт основних засобів став придатним для корисного використання. У практичній діяльності підприємств України часто зустрічаються випадки, коли основний засіб уже експлуатується, а амортизація на нього нараховуватиметься з

наступного місяця. Відповідно нарахування амортизації припиняються у наступному місяці після вибуття активу. Таким чином, за національних вимог порушується принцип

нарахування в бухгалтерському обліку, що призведе до різної величини витрат на амортизацію відповідно до норм обох стандартів [10].

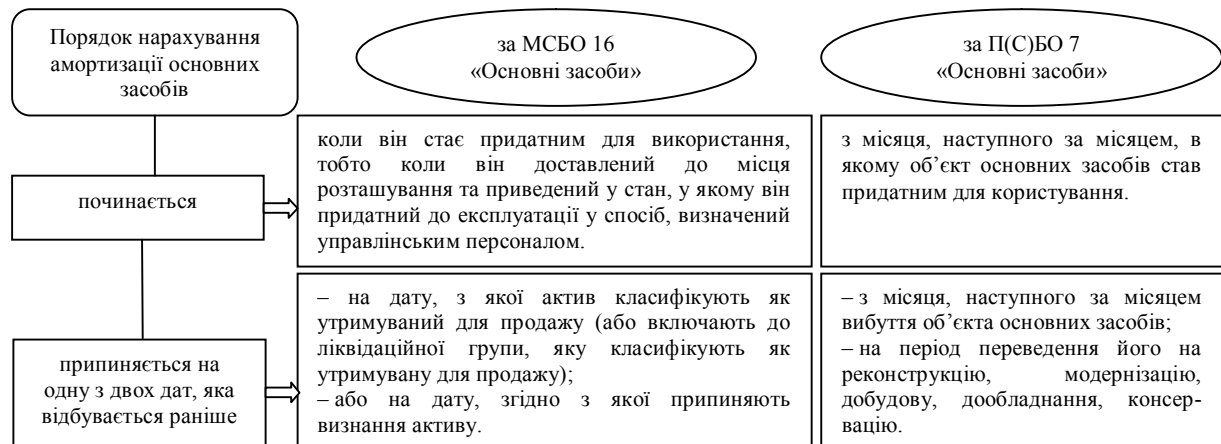

Рис. 1. Нарухування амортизації основних засобів відповідно до МСБО 16 та П(С)БО 7
Джерело: складено авторами за матеріалами [9, 11]

За П(С)БО та МСБО передбачається здійснення амортизації за компонентами, якщо вартість окремої частини активу є суттєвою. Можемо припустити, що дійсно слід амортизувати окремі частини об'єкта основних засобів нарізно, адже основний засіб може складатися з компонентів, вартість та строк використання яких суттєво відрізняється. Наприклад, будівля та ліфти, транспортний засіб та запасні частини, шини, корпуси та двигуни літака.

Строк корисної експлуатації та метод амортизації суттєвої частини об'єкта основних засобів можуть бути такими самими, як строк корисної експлуатації та метод амортизації іншої суттєвої частини цього ж об'єкта. Такі частини можна об'єднувати в групу під час визначення амортизаційних відрахувань [9].

Особливої уваги потребує питання вибору оптимального методу амортизації, який має відповідати строку експлуатації об'єкта, швидкості морального та фізичного зносу, інтенсивності використання [2].

Міжнародні стандарти включають прямолінійний метод, метод зменшення залишку та метод суми одиниць продукції, проте вони не містять вичерпної інформації стосовно методів, а тільки зазначають, що обраний метод має відображати схему отримання економічної вигоди. МСБО 16 має певні вимоги до амортизації основних засобів [6]:

- вартість, що амортизується, має списуватись систематично на протязі строку корисної експлуатації;
- метод амортизації, що використовує підприємство, повинен відображати процес використання ним економічних вигод даним об'єктом;
- амортизаційні відрахування за кожний період визнаються витратами, крім тих випадків, коли

вони включаються до балансової вартості інших об'єктів основних засобів.

Крім того, у П(С)БО 7 вказано, що вартість землі (земельних ділянок) не амортизується, а у МСБО 16 є положення про те, що у деяких випадках сама земля може мати обмежений термін корисної експлуатації, тоді її амортизують методом, який відображає вигоди, що мають бути отримані від неї [6].

Класифікація методів амортизації основних засобів у міжнародній практиці представлена на рис. 2. Методи поділяються на рівномірні та прискорені. Рівномірну амортизацію обчислюють пропорційно до вартості основних засобів і розподіляють рівномірно в розрахунок на весь передбачуваний термін їх експлуатації. Амортизація прискорена – метод нарахування амортизації активів за нормами, які перевищують офіційно затверджені норми амортизаційних відрахувань. Її мета – створити фінансові умови для прискореного впровадження у виробництво нової техніки і технології [4]. Розкриття сутності та призначення методів представлено у табл. 1.

Методи, які використовуються у інших країнах, представлені у табл. 2.

У всіх зазначених в таблиці країнах використовується лінійний (прямолінійний) метод амортизації основних засобів, який передбачає, що актив споживається рівномірно протягом усього періоду використання. Даний метод є найбільш поширеним завдяки простоті обчислення, а в Португалії він взагалі є єдиним методом нарахування амортизації [2].

Метод зменшення залишку, що використовується в Польщі та Росії, передбачає, що використання активу призводить до його старіння, отже, потрібно рівномірно переносити на вартість всіх вироблених товарів нараховану

суму зносу. Підставою для розрахунку ставок за рік є чиста вартість активу, яка щороку після списання стає все меншою. Сутність даного методу співпадає з українськими методами зменшення залишкової вартості [2].

Природний метод передбачає розрахунок амортизації активу відповідно до його фактичного споживання. Цей метод розрахунку амортизації

ідеально підходить для машин і устаткування, для яких можна досить точно визначити обсяг робіт, які будуть використовуватись протягом всього терміну використання. Даний метод розраховується залежно від обсягу виконаної роботи. Природний метод використовується в Україні як виробничий, в Росії – метод списання вартості пропорційно обсягу продукції (робіт) [2].

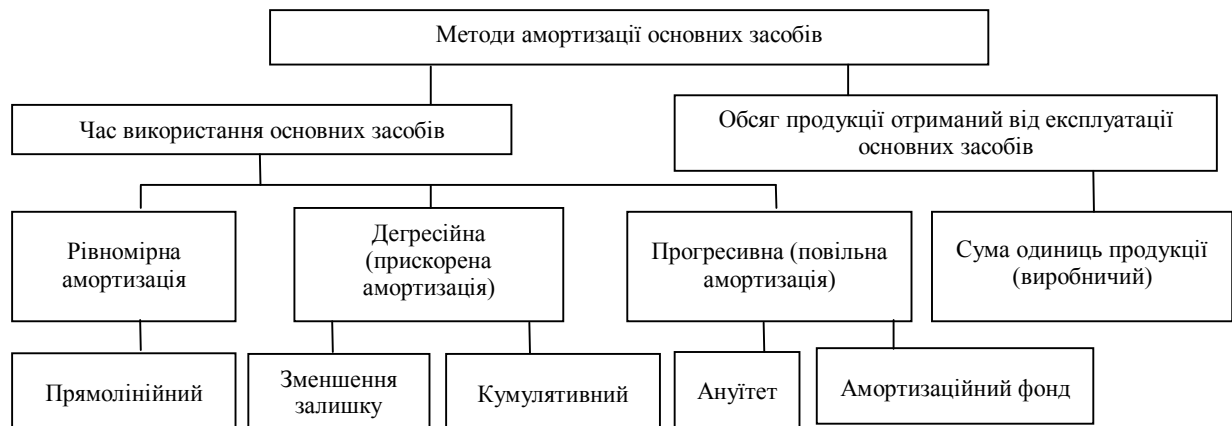

Рис. 2. Класифікація методів амортизації основних засобів

Джерело: складено авторами за матеріалами [1]

Таблиця 1. Розкриття змісту методів амортизації за МСБО 16

Метод	Зміст
Метод рівномірної амортизації	Рівномірна амортизація досягається переважно за допомогою метода прямолінійного списання. При використанні метода прямолінійного списання вартість об'єкту основних засобів списується рівними частинами на проміжку всього періоду його експлуатації.
Методи дегресивної (прискореної) амортизації:	При використанні прискореної амортизації в перші роки експлуатації основних засобів списується більша (основна) частина їх вартості. Прискорена амортизація означає щорічне зменшення суми амортизаційних відрахувань.
1) метод суми чисел років	Це результат додавання порядкових номерів тих років, на протязі яких функціонує об'єкт. Відповідно цьому методу річна норма амортизації визначається як відношення строку служби, що залишився (на початок звітного періоду) до суми чисел років.
2) метод зниження залишку	Передбачає визначення суми амортизаційних відрахувань множенням балансової вартості об'єкта основних засобів на початок звітного періоду на постійну норму амортизації.
3) метод подвоєного зниження залишку	При цьому методі в якості норми амортизації використовується подвійна ставка амортизаційних відрахувань, що розрахована методом прямолінійного списання.
Методи прогресивної (повільної) амортизації.	Методи прогресивної амортизації передбачають поступове збільшення суми амортизаційних відрахувань на протязі строку експлуатації основних засобів. Ці методи звичайно використовують тільки в окремих галузях, таких як комунальне господарство і підприємства, які здійснюють операції з нерухомістю. Особливістю цих методів являється те, що на відміну від інших методів амортизації вони передбачають дисконтування майбутніх грошових надходжень від інвестицій в основні засоби з використанням складних відсотків. У зв'язку з цим такі методи амортизації інколи називають методами складних відсотків.
1) метод амортизаційного фонду	При цьому методі одночасно з періодичним нарахуванням амортизації сума, що дорівнює величині амортизаційних відрахувань, вкладається в надійні цінні папери або депонується на окремому рахунку. Амортизаційний фонд формується за рахунок двох джерел: амортизаційних відрахувань і отриманого доходу у вигляді процентів від інвестицій або вкладів. У результаті цей метод забезпечує поступове накопичення грошових ресурсів, необхідних для заміни зношених об'єктів без відволікання поточних фінансових ресурсів.
2) метод ануїтету	Даний метод використовується з метою зменшення суми нарахуваної амортизації шляхом за рахунок відсотків від вкладання вільних грошових потоків. При чому перша сума вкладу дорівнює первісній вартості об'єкту.
Метод одиниць продукції	Для окремих видів основних засобів нарахування амортизації відбувається на основі сумарного виробітку об'єкта за весь період його експлуатації у відповідних одиницях виміру (кількість виготовленої продукції, відпрацьованих годин, кілометрів пробігу).

Джерело: складено авторами за матеріалами [1]

На відміну від інших країн в Україні також застосовується кумулятивний метод, що заснований на розрахунку кумулятивного коефіцієнта діленням кількості років, що залишаються до кінця строку корисного використання об'єкта основних засобів, на суму числа років його корисного використання [2].

Отже, в Україні використовується найбільша кількість методів амортизації, а найпопулярнішим, як і в більшості країн світу, є пряmolінійний метод. Однак, враховуючи специфіку діяльності деяких українських підприємств, застосування даного методу не завжди є доцільним [2].

Підприємства можуть змінити метод амортизації основних засобів, застосування нового методу починається наступного місяця після того, як вирішено зробити таку зміну.

Щодо обліку амортизації у національній практиці згідно Інструкції № 291 [5] рахунок 13 «Знос (амортизація) необоротних активів» призначено для узагальнення інформації про нараховану амортизацію та індексацію зносу (накопиченої амортизації) необоротних матеріальних і нематеріальних активів, що підлягають амортизації. Субрахунки та їх призначення представлені на рис. 3.

Таблиця 2. Методи нарахування амортизації у різних країнах

Країна	Методи амортизації
Україна	1. Пряmolінійний; 2. Зменшення залишкової вартості; 3. Прискореного зменшення залишкової вартості; 4. Кумулятивний; 5. Виробничий.
Росія	1. Лінійний; 2. Зменшення залишку; 3. Списання вартості пропорційно обсягу продукції (робіт).
Польща	1. Пряmolінійний; 2. Зменшення залишку (дегресивний); 3. Природний. Амортизація нараховується за певною схемою з використанням терміну та коефіцієнтів для конкретних груп основних засобів.
Португалія	Використовується лише лінійний метод.
Франція	Використовується переважно пряmolінійний метод, але ліквідаційна вартість при цьому не зазначається.
Німеччина	Не передбачено жодних конкретних методів, проте на практиці найчастіше застосовують пряmolінійний метод та метод зменшення залишку.
Японія	Використовується метод зменшення вартості.
Данія	Використовується пряmolінійний метод.
Чехія	Розрізняють амортизацію двох видів: податкову і бухгалтерську.
Швеція	Норми амортизаційних відрахувань для цілей оподаткування зазвичай збігаються з нормами бухгалтерської амортизації.
Швейцарія	Можна використовувати такі методи, як рівномірна амортизація і метод зменшення залишку.
Бельгія	Використовують лінійний метод нарахування амортизації, а також дегресивний та прогресивний метод.
Великобританія	Самі методи нарахування амортизації, визначення залишкової вартості активу та інші важливі моменти можуть бути змінені залежно від ситуації.
США	Використовується прискорений метод нарахування амортизації
Канада	Характерний особливий метод нарахування амортизації – метод системи меж.

Джерело: складено авторами за матеріалами [2, 8]

За кредитом рахунку 13 «Знос необоротних матеріальних активів» відображається нарахування амортизації та індексації зносу (накопиченої амортизації) необоротних активів, за дебетом – зменшення суми зносу (накопиченої амортизації) [5].

Аналітичний облік зносу (накопиченої амортизації) необоротних активів ведеться відповідно за видами основних засобів, інших матеріальних необоротних активів та нематеріальних активів [5].

Нарахування амортизації відображають оборотом за кредитом рахунку 13 у кореспонденції з рахунками обліку витрат. Тому бухгалтерські записи переважно залежать від того,

який варіант обліку витрат застосовують на підприємстві: із застосуванням рахунків тільки класу 9 або з одночасним застосуванням рахунків класів 8 і 9. Виняток становлять лише записи, що відображають нарахування амортизації вартості необоротних активів, які використовують в інвестиційній діяльності або у зв'язку з надзвичайними подіями. Підприємства, які для обліку витрат застосовують одночасно рахунки класів 8 і 9, для обліку операцій, що відносяться до інвестиційної діяльності або до надзвичайних подій, рахунки класу 8 не використовують, оскільки ці рахунки призначено лише для обліку витрат операційної діяльності [7].

Для облікового відображення нарахованої амортизації у зарубіжних країнах використовують окремий регулюючий рахунок, який має назву «Накопичена амортизація основних засобів».

У деяких країнах (Німеччині, Бельгії) не застосовується окремий рахунок для відображення нарахованої амортизації. Тому нараховану

амортизацію обліковують безпосередньо на рахунку «Основні засоби» (субрахунок «Накопичена амортизація основних засобів»). За такого підходу залишок за рахунком «Основні засоби» відображує балансову (залишкову) вартість основних засобів [1].

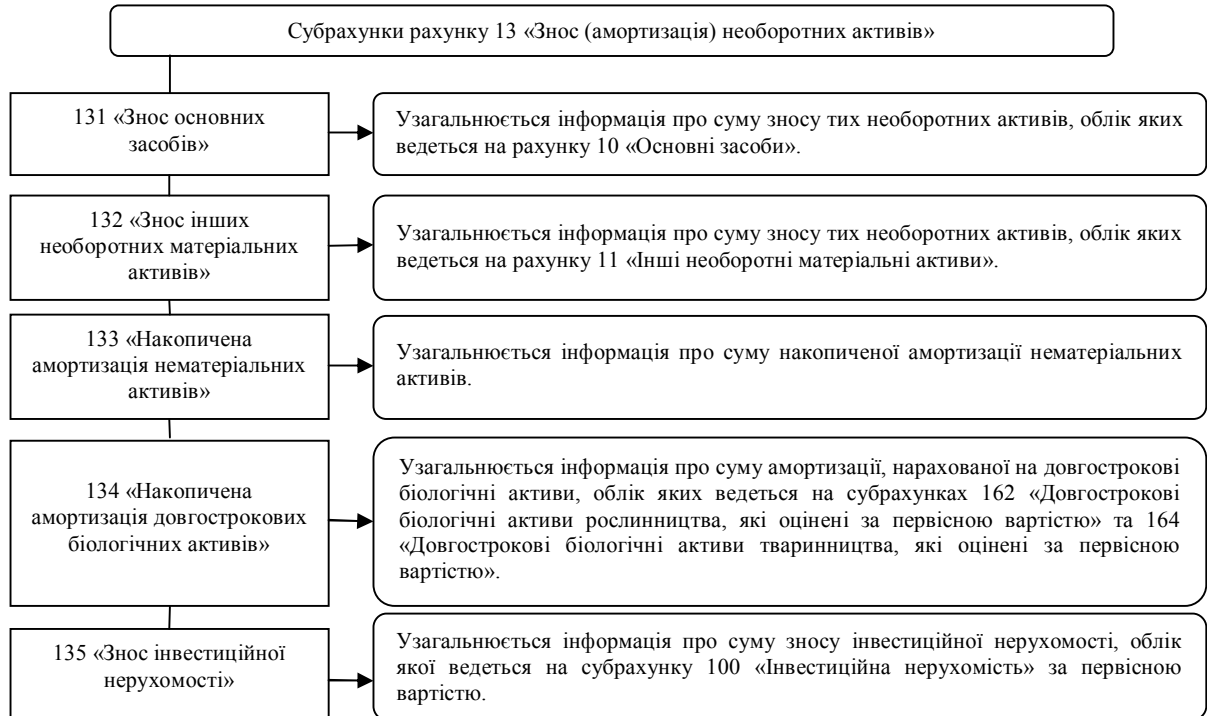

Рис. 3. Субрахунки рахунку 13 «Знос (амортизація) необоротних активів»

Джерело: складено авторами за матеріалами [5]

Всі основні аспекти щодо нарахування та обліку амортизації повинні відображатися в обліковій політиці підприємства. Елементи облікової політики щодо амортизації основних засобів:

- визнання об'єктів основних засобів активом;
- визначення первісної вартості основних засобів;
- визначення строків корисного використання;

- визначення ліквідаційної вартості;
- вибір методу нарахування амортизації; перегляд методу амортизації та терміну експлуатації.

Стисло найосновніші методичні аспекти нарахування амортизації основних засобів за національними та міжнародними стандартами бухгалтерського обліку представлені у табл. 3.

Таблиця 3. Порівняння методології щодо нарахування амортизації за П(С)БО та МСБО

Твердження	П(С)БО 7	МСБО 16
1	2	3
Визначення поняття	Збігається	
Можливість здійснення амортизації за компонентами	Передбачається	
Період, коли актив не використовують	Призупинення амортизації	Продовження амортизації
Кількість методів	5	3
Обов'язок переглядати метод амортизації	Переглядається у разі зміни очікуваного способу отримання економічних вигод від його використання	Повинен переглядатися не рідше, ніж на кінець кожного фінансового року
Визначення ліквідаційної вартості	Майбутня вартість	Теперішня вартість грошових потоків
Початок нарахування амортизації	З наступного місяця після введення їх в експлуатацію	Коли актив стає придатним для використання

Продовження таблиці 3

1	2	3
Припинення нарахування амортизації	Починаючи з місяця, наступного за місяцем вибуття	Згідно правил на одну із двох дат, яка відбувається раніше
Перегляд строку корисної експлуатації активу	Переглядається в разі зміни очікуваних економічних вигод від його використання	Слід переглядати принаймні на кінець кожного фінансового року

Джерело: складено авторами за матеріалами [9, 11]

Отже, в результаті порівняння було встановлено як спільні, так і відмінні риси щодо представлення інформації про амортизацію за П(С)БО та МСБО. Підсумовуючи вище сказане можемо дійти висновку, що неможливо одразу привести в дію міжнародний досвід на вітчизняний ринок, на це потрібен час. Не тільки на облік основних засобів, а й взагалі вплив на систему бухгалтерського обліку, автоматично призведе впровадження міжнародних принципів обліку основних засобів у вітчизняну дійсність. Міжнародні стандарти фінансової звітності не пояснюють кожну процедуру та механізм фінансового обліку, пріоритетним є надання експертних оцінок бухгалтера та його професійне судження.

Висновки

Нинішня система нарахування амортизації не є цілком бездоганною. Сучасна проблема наразі –

це дослідження та введення загальної методології обліку амортизації на підприємстві. Проблематичний характер визначення амортизаційної суми полягає в тому, що неможливо точно розрахувати величину періодичної втрати активом частини, яка є складовою її вартості відповідно до їх віку та ступеня виснаження. Тому неможливо пояснити повну об'єктивність регулярного перерахування частини витрат на придбання основних засобів на кінцевий продукт, а отже, погашення цих витрат у виручці від реалізації продукції. Слід направити свої орієнтири на міжнародні стандарти для уніфікації системи обліку в частині нарахування амортизації. Запозичення міжнародних бухгалтерських записів основних засобів у іноземних компаніях допомагає створити надійну інформаційну базу для управління у національній системі обліку.

Abstract

The effectiveness of economic activity depends on the proper work of fixed assets, especially on their condition. Fixed assets make up a significant part of the assets of the enterprise, they have the ability to suffer from moral and physical deterioration, so an important aspect of the effective functioning of fixed assets is their reproduction. Reproductive processes take place through depreciation deductions. In international practice, the use of depreciation deductions is a fairly widespread practice, which cannot be said for our national reality. In the near future, all Ukrainian enterprises will move to international accounting standards (IAS), so the urgent question is the study of the features of depreciation for IAS, in order to provide a "painless" transition from our usual standards to international ones. And the focus on international standards further exacerbates the importance of depreciation deductions in modern European integration processes.

In foreign practice, depreciation deductions form the basis of financing the renovation of fixed assets, ie depreciation serves as a source of their investment in fixed assets. belong to the main sources of funding for the renewal of fixed assets. As for domestic practice, we can say that such type of investment is much less, due to this is not so popular use of accelerated depreciation and high terms of useful life of fixed assets, established by law.

As a result of the study, both general and distinctive features were presented for the presentation of depreciation information for P(S)A and IAS. It is impossible to immediately bring international experience into the domestic market, this takes time. Not only in accounting for fixed assets, but also in general, the impact on the accounting system, will automatically lead to the introduction of international principles of accounting for fixed assets in national reality. International financial reporting standards do not explain every procedure and mechanism of financial accounting, the priority is to provide expert estimates of the accountant and his professional judgment.

Список літератури:

1. Бланк И.А. Управление формированием капитала: учеб. пособ. / Бланк И.А. – К.: «Ника Центр», 2000. – 512 с.
2. Горбачова Л.В. Облік основних засобів: вітчизняний та зарубіжний досвід / Л.В. Горбачова, Є.Є. Іонін // Вісник студентського наукового товариства ДонНУ імені Василя Стуса. – 2018. – Том 1. – № 10. – С. 153-157.
3. Долішня Т.І. Міжнародний досвід обліку основних засобів: порівняльний аспект / Т.І. Долішня, І.Б. Медвідь // Причорноморські економічні студії. – 2018. – Вип. 28(2). – С. 126-129.

4. Загородній А.Г. Фінансово-економічний словник / А.Г. Загородній, Г.Л. Вознюк. – Львів: Видавництво Національного університету «Львівська політехніка», 2005. – 714 с.
5. Інструкція про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій: Наказ Міністерства фінансів України від 30.11.99 р. №291. – [Електроний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0893-99>.
6. Короленко В.О. Особливості обліку основних засобів за національними та міжнародними стандартами / В.О. Короленко, Л.Л. Гевлич // Вісник студентського наукового товариства ДонНУ імені Василя Стуса. – 2018. – Том 2. – № 10. – С. 183-187.
7. Любар О.О. Амортизація: економічна сутність, особливості нарахування та відображення в бухгалтерському обліку / О.О. Любар // Економіка. Фінанси. Менеджмент: актуальні питання науки і практики. – 2017. – № 4. – С. 117-131.
8. Мазур А.М. Амортизаційна політика: теоретичні аспекти та роль у підвищенні ефективності діяльності суб'єктів підприємництва / А.М. Мазур, М.М. Мазур // Приазовський економічний вісник. – 2017. – Вип. 5(05). – С. 294-298.
9. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 16 «Основні засоби» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/929_014.
10. Попова В.Д. Особливості нарахування амортизації та її вплив на відтворення основних засобів / В.Д. Попова, Н.М. Кизима // Молодий вчений. – 2018. – № 10(1). – С. 374-380.
11. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби» затверджено наказом Міністерства фінансів України від 27 квітня 2000 року № 92 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00>.

References:

1. Blank, I.A. (2000). Management of capital formation: studies. benefit. K.: "NikaCenter" [in Russian].
2. Horbachova, L.V., & Ionin, Ye.Ye. (2018). Main assets accounting: domestic and foreign experience. Bulletin of Student Scientific Society of DonNU named after Vasyl Stus, 10, 153-157 [in Ukrainian].
3. Dolishna, T.I., & Medvid, I.B. (2018). International experience in accounting for fixed assets: a comparative aspect. Black Sea Economic Studies, 28(2), 126-129 [in Ukrainian].
4. Zahorodniy, A.H., & Voznyuk, H.L. (2005). Financial and economic dictionary. Lviv: Publishing House of the National University "Lviv Polytechnic" [in Ukrainian].
5. Instruction on the application of the Plan of Accounts of Assets, Capital, Commitments and Business Operations of Enterprises and Organizations. Retrieved from: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0893-99> [in Ukrainian].
6. Korolenko, V.O., & Hevlych, L.L. (2018). Features of accounting for fixed assets according to national and international standards. Bulletin of Student Scientific Society of DonNU named after Vasyl Stus, 10, 183-187 [in Ukrainian].
7. Lyubar, O.O. (2017). Depreciation: the economic essence, peculiarities of accrual and reflection in accounting. Економіка. Economy. Finances. Management: topical issues of science and practice, 4, 117-131 [in Ukrainian].
8. Mazur, A.M., & Mazur, M.M. (2017). Amortization policy: theoretical aspects and role in improving the efficiency of business entities. Priazovsky Economic Bulletin, 5(05), 294-298 [in Ukrainian].
9. International Accounting Standard 16 (IAS 16) "Fixed assets". Retrieved from: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/929_014 [in Ukrainian].
10. Popova, V.D., & Kyzyma, N.M. (2018). Features of accrual of depreciation and its impact on the reproduction of fixed assets. Young Scientist, 10(1), 374-380 [in Ukrainian].
11. Principle (standard) of accounting 7 "Fixed assets". Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00> [in Ukrainian].

Посилання на статтю:

Селіванова Н. М. Оцінка міжнародного досвіду нарахування амортизації основних засобів / Н. М. Селіванова, К. Ф. Попович // Економіка: реалії часу. Науковий журнал. – 2019. – № 2 (42). – С. 63-70. – Режим доступу до журн.: <https://economics.opu.ua/files/archive/2019/No2/63.pdf>. DOI: 10.5281/zenodo.3407459.

Reference a Journal Article:

Selivanova N. M. Evaluation of international experience in the accrual and accounting of fixed assets' depreciation / N. M. Selivanova, K. F. Popovych // Economics: time realities. Scientific journal. – 2019. – № 2 (42). – P. 63-70. – Retrieved from <https://economics.opu.ua/files/archive/2019/No2/63.pdf>. DOI: 10.5281/zenodo.3407459.

